

Not.nr. 64.97.100401-01

van: 13.06.2006

Griffierr.: _____

VONNIS uitgesproken in het gerechtshuis "Het Kasteel" te Turnhout op **DINSDAG, DERTIEN JUNI TWEEDUIZEND EN ZES**, in de openbare zitting van de Veertiende Kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Turnhout,

ahwaar zetelden:

I, Enig Rechter,

I, Substituut Procureur des Konings,

I, Adjunct-Griffier.

In zake van het OPENBAAR MINISTERIE tegen

_____ geboren
I, wonende te
van Nederlandse nationaliteit.

BEKLAAGD VAN :

Te

Op het perceel aldaar gelegen gekadastreerd als _____ met
een (globale) oppervlakte van 5 ha 86 a 27 ca.
eigendom van _____
ingevolge akte verleden door notaris _____ dd. 26/5/1987

bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, par.1, 146, 1°, 147, 148, 149 en 204 van
het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei
1999

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd
met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn
van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna
vermelde handelingen, werken of wijzigingen, zoals bepaald bij artikel 99
te hebben uitgevoerd, voortgezet of instandgehouden,

in casu :

het bouwen, het plaatsen op een grond van één of meer vaste inrichtingen
(zoals nader gedefinieerd in artikel 99 §1 alinea 3 voormeld), het afbreken,

herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken (zoals nader gepreciseerd in artikel 99 §1 alinea 3 voormeld) (99, par.1, 2° Decreet Ruimtelijke Ordening)

namelijk :

tussen 6 juni 2001 en 1 juni 2002,

door : de aanleg en/of verharding van wegen een toegangsweg en de verharding van een toegangsweg met kiezel.

en inzake van:

- **de STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR**, bevoegd voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest, waarvan de kantoren gevestigd zijn te 1000 Brussel, Koning Albert II laan 20 bus 2

eiser tot herstel -

- hebbende als raadsman, Mr. , advocaat te

Gezien de stukken van het dossier.

Gelet op de behandeling dezer zaak ter openbare zitting van 16 mei 2006.

Gehoord de stedenbouwkundig inspecteur in zijn middelen, ontwikkeld door Mr. , voornoemd.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord beklaagde in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door zijn raadsman Mr. , advocaat te

Beklaagde wordt vervolgd wegens inbreuk op de stedenbouwwet wegens wederrechtelijke aanleg en/of verharding van een toegangsweg en de verharding van een toegangsweg met kiezel en dit in natuurgebied.

Er kan geen discussie bestaan over het feit dat beklaagde over geen voorafgaande stedenbouwkundige vergunning beschikte.

Immers op 12 mei 2001 vroeg beklaagde een vergunning voor: 'het herstellen van bestaande vijveroevers en uitkuisen van de vijver en herstellen van verhardingen op het perceel'.

reageerde op dit verzoek met een brief van 14 mei 2001 waarin werd meegedeeld: 'Naar aanleiding van uw verzoek voor het ruimen van een vijver gelegen te kunnen wij U melden dat deze werken, niettegenstaande de ligging in natuurgebied, vrijgesteld zijn van stedenbouwkundige vergunning. Dit werd ons telefonisch bevestigd door van de Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten van . De vrijgekomen grond mag ter versteviging van de dijken worden gedaan. Er mogen echter geen opmerkelijke reliëfveranderingen worden doorgevoerd.'

Er kan met andere woorden geen enkele discussie over bestaan dat de brief van 14 mei 2001 uitsluitend betrekking heeft op ruimingswerken aan de vijver en geen betrekking heeft op de verhardingen, voorwerp van huidige tenuistelling.

Op 14 september 2001 werden vaststellingen gedaan en werd een proces-verbaal opgesteld waaruit blijkt dat 'rondom de vijver een pad ligt van 2 meter voorzien van nieuwe boordstenen en reeds gedeeltelijk opgevuld met kiezel en puinsteen.

Uit de foto's in het strafdossier blijkt dat in casu geenszins sprake is van onderhouds- of instandhoudingswerken nu de wegen minstens 10 à 15 cm werden opgehoogd.

Uit een navolgend proces-verbaal dd. 1 december 2002 – opgesteld naar aanleiding van een klacht van – blijkt dat op de servitude-weg een nieuwe toplaag werd aangebracht bestaande uit grijze steentjes en dit over een lengte van 100 meter en een breedte van 2,50 meter.

In een schrijven dd. 14 februari 2003 ontkent beklaagde dat

- er nieuwe wegen zouden zijn aangelegd stellende dat de wegen er (sinds het in zijn bezit zijn) altijd aanwezig zijn geweest, er slechts herstel heeft plaatsgevonden en er slechts over een klein deel boordstenen zijn geplaatst
- er op de servitude geen enkele verharding heeft plaatsgevonden doch slechts onderhoud waarbij het grootste deel enkel is voorzien van een nieuwe toplaag.

Het verweer van beklaagde ' dat een aantal van de wegen reeds in een embryonale vorm waren aangelegd vooraleer hij de nieuwe gedelegeerd bestuurder van ' ' was geworden, is irrelevant nu

- artikel 146 strafbaar stelt: de uitvoering doch ook het voortzetten en vervolgens instandhouden van niet-vergunde werken terwijl het in casu in hoofdzaak nieuwe – niet vergunde werken betreft en voor een deel het verder uitvoeren van eerder begonnen wederrechtelijke werken
- het uitvoeren van welke werken ook (al dan niet onderhouds- of instandhoudingswerken) aan niet vergunde constructies op zich eveneens wederrechtelijk en strafbaar is nu het ' in goede staat van onderhoud bewaren' van volstrekt wederrechtelijke constructies een bouw misdrijf uitmaakt.

Bovendien blijkt uit de objectieve vaststellingen in het strafdossier dat het in casu geenszins om onderhouds- of instandhoudingswerken handelt maar wel degelijk om volwaardige bouwwerken: het plaatsen van boordstenen, het aanbrengen van verhardingen daartussen voor de aanleg van wegen, het storten van kiezel en dergelijke.

Het verweer van beklaagde dat kwestieuze wegen noodzakelijk aanwezig dienen te zijn voor het bereiken van de twee villa's op het perceel en reeds bestonden minstens van voor 1961 is eveneens irrelevant nu het advies van de gemachtigd ambtenaar voor instandhoudings- en onderhoudswerken in ruimtelijk kwetsbaar gebied, zoals in casu, steeds vereist is (artikel 6 van het Besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van de gemachtigd ambtenaar) en beklaagde, het weze herhaald niet over een vooraf gaande stedenbouwkundige vergunning beschikte.

Derhalve komt ten genoegen van recht bevestigd voor dat beklaagde zich op gemelde plaats en in gemelde periode heeft plichtig gemaakt aan de hem ten laste gelegde feiten.

Bij de bepaling der strafmaat in hoofde van beklaagde wordt rekening gehouden met de concrete aard en objectieve ernst der feiten, de gevolgen ervan voor het milieu, doch tevens met het zeer gunstig strafverleden van beklaagde.

Wat betreft de herstellvordering

Beklaagde houdt voor dat de herstellvordering ongegrond is, stellende dat het bij artikel 149 par 1 van het decreet op de ruimtelijke ordening vereiste voorafgaand advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, niet werd gevraagd.

In casu dateert de herstellvordering evenwel van voor de oprichting van hogervermelde Raad, zodat de rechtbank, overeenkomstig artikel 198 bis tweede lid over de mogelijkheid beschikt inzake lopende zaken, waarvoor nog geen vonnis of arrest is geveld, vooralsnog het advies van de Hoge Raad aan te vragen en zodoende de behandeling van de zaak op te schorten.

Alhoewel artikel 198 bis 2° lid de rechtbank enkel de mogelijkheid biedt, doch geenszins de verplichting oplegt om het dossier voor eensluidend advies voor te leggen, komt het in casu aangewezen voor alsnog gemeld advies in te winnen nu de gevorderde herstelmaatregel de praktische onbruikbaarheid van de wegen ter ontsluiting van de twee villa's op het perceel tot gevolg zou hebben.

Gezien de bepalingen van art. 162, 185, 194 van het Wetboek van Rechtspleging in Strafzaken; art. 2/2°, 38, 40, van het Strafwetboek; art. 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd bij wet van 24 december 1993; art. 91 van het K.B. d.d. 28 december 1950, gewijzigd bij K.B. d.d. 29 juli 1992 en K.B. d.d. 23 december 1993 en KB 11.12.2001; art. 2, 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935; art. 28 en 29 van de wet van 01 augustus 1985, gewijzigd bij de wet van 24 december 1993; art. 2, 3 en 4 wet van 26 juni 2000;

OM DEZE REDENEN, en bij toepassing van artikel
- 1, 2, 99par1, 146,1°, 147, 148, 149 en 204 decr. Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999

DE RECHTBANK, vonnissende op **TEGENSPRAAK**,

Veroordeelt beklaagde wegens de hem tenlaste gelegde feiten tot een geldboete van **DUIZEND EURO**.

Zegt voor recht dat voormelde geldboete wordt verhoogd met 40 deciemmen en gebracht wordt op **5.000 Euro**.

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenzitting van 3 maanden.

En aangezien beklaagde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele of een correctionele straf van meer dan twaalf maanden gevangenzitting en een maatregel van genadigheid van aard is om zijn verbetering te doen hopen;

Gezien art. 8 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de wet van 10 februari 1994 en 22 maart 1999;

Verleent **gewoon uitstel** van uitvoering voor een termijn van **drie jaar** voor een gedeelte van 500 Euro van de opgelegde geldboete verhoogd met 40 deciem en gebracht op 2.500 Euro of 45 dagen vervangende gevangenzitting

Verwijst beklaagde tot de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: **173,51 Euro**.

Verwijst beklaagde, ingevolge art. 1 van het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 (gew. K.B. 23 december 1993 en KB 11.12.2001), tot betaling van een vergoeding van **25 EURO**.

Verwijst beklaagde bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten en aan de occasionele redders, tot betaling van een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO** verhoogd met 45 deciem en gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO VIJFTIG CENT**.

Rechtdoende op de herstellvordering

Vooraleer uitspraak te doen ten gronde met betrekking tot de herstellvordering, legt de rechtbank de zaak voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

Schort de verdere afhandeling op in afwachting van dit advies.

Stelt de zaak voor verdere behandeling vast ter openbare zitting van de Veertiende kamer, van **DINSDAG, VIJF DECEMBER TWEEDUIZEND EN ZES**, om negen uur voormiddag, zaal A, Gerechtsgebouw "Het Kasteel" te Turnhout.